Any XI. Barcelona 25 de Octubre de 1900 Núm. 452

PERIÓDICH IMPARCIAL, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepíos, Varietats,
Noticias y Anuncis
Direcció: MUNTANER, 112, 4.rt - 1.a — Administració: TALLERS, 45, 1.r

PREU DE SUSCRIPCIÓ: una pesseta TRIMESTRE.—UN NÚMERO SOL, 10 céntims.—ATRASSAT, 15.

Per no estar llesta la correcció de las planas de 'l folletí, aquet número, á pesar de portar la fetxa de 'l día 25, se publica avuy dimecres.

Barcelona 31 de Octubre de 1900.

LA DIRECCIÓ.

Lo Teatro catalá y 'ls Jochs florals

Don Victor Balaguer va sèr un de 'ls decidits catalanistas de 'l temps en que no havía fet encara gens de camí la idea de 'l modernisme.

L' entussiasme d' ell per la futura sort de Catalunya ès innegable, perque no ès de boquilla sino que 's proba ab fets.

Ell va sè' un restaurador en nostra patria de la festa poética de 'ls famosos temps de Clemencia Ysaura.

Los Jochs florals li deuhen en mòlta part sa implantació en Barcelona mes de 40 anys enrera.

D' ell ès lo celebrat drama *D. Juan de Serrallonga*, d' assumpto enterament catalá y traduhit mes tart, ó mes ben dit, arreglat á nostra escena en quant á 'l llenguatje.

També ès un de 'ls mes notables y antichs periodistas catalans y catalanistas. Díguiho sino la publicació de 'l setmanari *La Montaña de Montserrat*, únich que surtía en Barcelona (d' aquella classe, s' entèn) avans de la revolució de l' any 68.

Ell tè publicadas mòltas produccions catalanas y numerosos articles d' esperit regionalista, y llibres importants, com *La Historia de Cataluña*, *Las calles de Barcelona*, etz., de índole catalana.

En fí, tota la sèva vida pót considerarse destinada á sembrar llevòr de amor á Catalunya, desde sa edat jovenil, que 'l portaba en aquells temps fins á la exageració.

Pero la edat li ha fet posar experiencia, y á mida que ha anat vegent lo Sr. Balaguer las desatentadas ilusions de 'ls aixalabrats que, cegos, corren á la desfiguració de 'l catalanisme dient que 'n sòn entussiastas é innovadors partidaris, no ha pogut de menos de sentir ferit son cor de bon catalá desde 'l retiro voluntari que s' ha fet ell mateix á Vilanova.

Don Víctor Balaguer ès un bon catalá: estima á Catalunya ensemps que á tot Espanya.

Per amor á Catalunya fondá ó restablí ab altres amichs, com hem dit, los Jochs florals, ab la idea de restaurar la poesía y la literatura de la terra, y per aquest mateix amor, avuy, ple de desenganys, á 'l véurer com ab los temps se treu de pollaguera una institució que ès estimada per ell com filla propia, aprofita las ocasions per' fer patents los perills de la idea política catalanista moderna.

Ell recorda que allá pe 'ls anys 1859, 1860, 1861, etzetra, cada vegada la festa de 'ls Jochs florals era un día de vera festa catalana, y anyora aquella gran importancia que ara li manca encara que se celebri.

A aquet poderòs motiu ha de atribuirse que ara en Saragossa haji aprofitat la celebració d' uns Jochs florals per' donar á compèndrer lo que ha de sèr aqneixa institució poètica.

Injustificats sòn, per lo tant, los atachs de 'ls moderns catalanistas á qui no ha agradat lo discurs pronunciat en la capital de la regió vehina.

Cal, donchs, protestar contra 'ls que, políticbs de bandería ans que bons catalans, faltan á l' ilustre patrici que ha consagrat sa existencia á estimar y fer que s' estimi á Catalunya.

Aixís com D. Víctor Balaguer en lo prólech de 'l sèu drama *D. Juan de Serrallonga* diu: *este drama es una vindicación*, nosaltres diem ara: «aquest escrit ès una vindicació», y vindicació merescuda que pot

Ayuntamiento de Madrid

servir de correctiu á 'ls que han desvirtuat ab fal-lera sensible la instituciò mes típica de 'l ver sentiment de Patria.

***

Las exageracions y la política á 'l día han malejat los Jochs florals fent mal á 'l catalanisme, y altras causas á mes de aquellas han malmés lo Teatro catalá.

La falta de gust, lo mercantilisme renyit ab la ilustraciò necessaria, l' atreviment de la ignorancia, la petulancia de certs autors de condicions, etzetra, han perjudicat notablement nostra escena que de veras voldríam véurer restaurada, ó empleant terme de moda, desitjaríam siguès regenerada.

Procurin, per consegüent, los que avuy la guían apartarla de 'l camí laberíntich ahont l' han deixada entrar, perque encara s' hi ès á temps; y fentho aixís, y procurant nostres *flamants polítichs de quarto 'l rengle* apéndrer com s' ha de fer la política per' sèr profitosa á la regiò, podrán tornar á la causa catalanista; direm millor, á la causa catalana 'l prestiji que tinguè no fa mòlts anys y qu' era preludi de la veritable felicitat que se li ha de desitjar per tots los bons fills: que, com á tals, estimem á Catalunya.

P. DE R.

EUDA D' URIACH

Ópera en 4 actes, lletra de D. Angel Guimerá y música de 'l Mtre. Amadeo Vives.

Perdonin nostres lectors: avuy ès la primera vegada que, apremiat per las circustancias (y aquestas son l' ausencia de la redacció, de 'l amich Vidal) me donan l' alternativa per' parlar de música. Y música dramática, y de 'n Vives.

La obra de 'n Guimerá está plena de situacions dramáticas de tota forsa, nervudas, alguna terrorífica, espelusnant; sos tipos sòn sencers, tots d' una pessa, sense arrugas ni tabellas; lo fondo potser pequi de irrespectuòs dintre l' ordre de la bona moral y la religiò; pero no obstant y aixó, 'i públich l' escolta ab poca atenció y á 'l pas de 'l desarrollo creix l' indiferencia y la fatiga.

Pero las energías dramáticas que 'l poeta esterilment vessá per tot indret eñ sa obra ¿no poden perjudicá 'l treball de 'l músich?

Nosaltres opinem que sí.

En *Euda d' Uriach* nos hem afirmat en nostra idea.

En las escenas mes culminants hi hem trobat un desequilibri justificatiu de nostre asert: la dramática dominant á la lírica.

No detallarem número per número musical á 'l fer la ressenya de 'l treball de 'l Mtre. Vives: tindríam de menester un espay que no tenim.

¿Mereix sía aplaudit lo mestre pe 'l treball de sa última obra?

Sí y no. Lo primer s' ho mereix perque acusa un avens en sa técnica; una laboriositat á tota proba; desitj de contribuhir á 'l millorament, á la regeneraciò de nostra lírica; cimentar ab la práctica, pregonantho per tot arreu, lo mòlt que podan donar las *cansons populars catalanas* si 's fa minuciós, detallat y fondo estudi de sos giros, cadencias y modulacions; fina observaciò de la resultancia de certas combinacions orquestrals indicadas en los tractats d' instrumentació; ha demostrat intents de despullarse de certs ressabis naturals en qui no tè prou forsa ó prou geni per' crearse un estil propi, posant de rellèu la manera particular de vestir y adornar sas creacions; s' ès vist en *Euda* determinació ferma, decidida, d' entrar de cop y volta en l' escola de Wagner, posant cuydado especial en l' orquesta y deixant abandonadas las veus.

En fí, debem aplaudir en lo Mtre. Vives, com aplaudim de bona fe, que en poch temps, desde *Arthus* hasta *Euda*, lo progrés ha sigut manifest, palpable, digne de alabansa y aplauso. Mereix lo segòn pe 'ls procediments que desde 'l comens de sa carrera s' ha apropiat lo mestre Vives y que en *Euda* ha seguit en moviment progresiu:

Ab *L' Emigrant* doná 'l primer pás; seguí en *D. Lucas*, continuá en *La balada de la luz*, y en la obra de 'l Sr. Guimerá hi está en tota sa plenitut. De cansons populars catalanas n' hi hem sentit una infinitat, y fer obras acudint á 'l llibre y arrancantlas de sas fullas y *integras* posárlashi y firmarlas com á sèvas, ni ès fer art ni sèr artista.

Y aixó que censurem quant se tracta de obras d' autor anónim com sòn las cansons populars, no podem menys que anatematisarho quant sòn aquellas d' autors, morts los uns, vius los altres; pero tots coneguts y respectats.

En lo transcurs de la obra se presentan mes que records de *Aida*, de *Faust*, de *Walkyria*, *Dolores*, *Hugonots*, *Lohengrin*, y, mes que de totas aquestas juntas, de la tan celebrada de Saint Saëns, *Sanson e Dalila*.

Y no content de tantas *irregularisacions*, buscant l' objecte mes ensá, mes de casa, las enfila ab la obra de 'l difunt Pep Ventura, de Figueras, copiantli la celebrada sardana, per tothom coneguda, titulada: *Lo cant de 'ls aucells*.

Y aixó ho fá ab tota conciencia: volguent donar per sèu lo qu' ès de 'ls altres.

Respecte 'l cás hem de fer una salvetat que fins ara no l' hem vista estampada en cap diari.

¡Será, potser, que la citan sens conéixerla!

Lo cant de 'ls aucells que 'l Mtre. Vives posa en sa *Euda* y que 'ls periódichs citan com si ho fòs, no ès la cansó popular que ab igual títul figura en primer terme en lo tomo quart de la colecció de 'l Sr. Briz. Aquella ès una cansó de Nadal: sa música alegre, fresca y moguda respón perfectament á la lletra y á 'l objecte. *Lo cant de 'ls aucells* de *Euda* ès lo títul que 'l celebrat tenorista ampurdanés y conegut compositor de sardanas, doná á una de son repertori.

Potser dirá algún de nostres lectors qu' aixó ès assumpto baladí, *peccata minuta*, que poch ó gens pót influhí en l' éxit de la obra.

Está equivocat. Quant no altres, acusa, primer, una conciencia mòlt discutible respecte sa probitat artística, y segòn, falta de geni, carencia de calor conceptiva que á 'l públich lo deixa indecís y acaba per' no entrar de plé á 'l goig de las sensacions estéticas; li resta forsa per' l' esclat de 'l entussiasme si la obra ès per' produhirne.

Y de tal manera aixó sòn lunars y no petits, que 'l calor, real ó fictici, de la nit de 'l estreno, ha desaparescut, quedant en las successivas representacions, sols circunscrit á quatre aplausos de la *claque*.

Conceptuem com un defecte, y aixís ho fem constar, lo colocar las veus, tant las principals com secundarias, á alta tessitura. Aixó fá que 'l artista 's fatiga, no pugui lluhirse en las frases d' empuje, las mes culminants y vehements de son paper, y l' espectador se senti nerviòs pe 'ls esforsos que véu ha de fer lo cantant.

¡Altre efecte farían aquells coros de 'l acte tercer!

En fí, la obra tè qualitats recomanables que posan á l' autor en lloch distingit per las condicions exposadas á 'l principi; pero també, en cambi, 'n tè que li serveixen de contrapés com las enumeradas, dignas de censura.

Aquesta ès nostra opinió franca y leal.

ROMEO SANTACLARA.

Revista teatral

Romea.—Lo dimars va estrenarse la comedia en tres *No 's pót dir*, de 'l Sr. Ferrer y Codina. La obra ja era coneguda desde que en la darrera temporada va estrenarse en lo Principal 'sent objecte de algún contratemps. que va fer que per uns días fos retirada de 'l cartell. Com á fer riurer, *No 's pot dir* fa riurer: la obra está

Ayuntamiento de Madrid

plena de xistes que com verts no 'n tenen res; pero sí que ho és, en cambi, y mólt, lo total argument.

Lo día de 'l estreno 'ls actors no hi anaven pas massa segurs en los sèus respectius papers: ab tot, l' éxit fou afalagador.—Jo

Eldorado.—Lo passat divendres va estrenarse *El barquillero*, sarsuela en un acte y tres quadros, original de 'ls Srs. Jacksón Veyán y López Silva la lletra, y de 'l mestre Chapí la música.

De las tres obras que pórta ja estrenadas en aquesta temporada la companyía de l' teatro de Catalunya, ès indiscutible que *El barquillero* ès la millor. Los xistes sòn abundosos per mes que alguns no sòn de 'l tot madurs; lo llenguatje, gráfich y expressiu, revela la ploma expecta de 'l Sr. López Silva, un de 'ls escriptors que millor maneja 'l *caló* de 'ls barris baixos de Madrit. La versificació fácil y armoniosa, denota que 'l Sr. Jacksón sab de que se las heu en punt á fer ratllas curtas. Lo desarrollo de la obra 's fa natural y lógich, y encara guanyaría mes si 'l quadro segón no fos tan llarch, puig adoleix de alguna pesadés.

De la música ben poca cosa cal dirne; lo milló de tot ès lo duo de 'l *barquillero* y *el cabo de lanceros* que meresqué 'ls honors de la repetició: també va èsser objecte de igual distinció 'l coro de *barquilleros* de 'l quadro tercer, per mes que, si hem de dir lo que creyem, la galantería de 'l públich y l' esfors de la *claque* van sèr la causa de la repetició, mes que 'l mérit de 'l mestre.

La interpretació, bona; sense que 's puga dir inmillorable. De tots modos cal fer menció de las Srtas. Taberner (protagonista) y Bordás y de 'ls Srs. Pinedo, Gil y Nadal.

Lo pintor escenógrafo Sr. Urgellés, ha pintat pera 'l quadro segón un teló, mòlt just de perspectiva.

A l' acabarse la representació 'ls autors foren cridats á la escena, presentanshi los de 'l llibre Sr. Jackson y López Silva que foren aplaudits.

En resum: *El barquillero* va entrar de plé á 'l públich nombrosísim que omplia la sala, palcos y galerías.—Argentviu.

Gran café Olimpia.—La companyía Ibáñez-Smith ha presentat *Juan Valjean ó Los miserables*, interessant obra mímica en la que han obtingut aplausos desde 'l pierrot Ventura Ibáñez en la part de protagonista fins á 'l mes petit artista. De manera que hem de alabar una vegada mes (y ab gust ho fem) á las Sras. Lola Bonchal y Celes, á 'ls germans Ibáñez, á Mr. Smith, y 'ls senyors Carbonll, Bas y Vidal.—A. P. G.

LA DUSE A BARCELONA

No trigarem pas gayres días á tenirla entre nosaltres, que prou que ha tardat.

Si res ho destorba, lo prop vinent dimars en l' escenari de 'l teatro de Novedats, la Duse 's presentará novament á 'l públich barceloní. ¡Y ab quin anhel la esperem los amants de l' art veritable!

Perque si hi ha algú que no ho sápiga, debem ferli saber que, avuy per avuy, per damunt de la Duse no hi ha pas ningú; per dessota d' ella hi es tothom, sigan actors, sigan actrius, de la nacionalitat que 's vulla.

¡La Duse! nom que tè quelcom de misteriós, que reclou una mena de forsa estranya que fa conmóurer, que fa sentir... jo crech que fins arrastra.

Y si 'l nom pot tot això, ¿qué no podrá la dona, la actriu, la artista? . . . . . .

¡Sols quatre funcions! Això ès un xich massa... poch.

De tota manera, val la pena de felicitar á la empresa de 'l teatro de Novedats, y fins agrahirli que 'ns la deixi paladejar un xich.

La Duse ve, la genial, la incomparable...

De tant en tant, ja convè una alenada d' ayre sanitós. Respirem fort, donchs, los que 'ns vejem obligats á absorbir atmósferas teatrals tan malsanas. Respirem fort, que la ocasió passa.

Argentviu.

Bellas Arts

Desde la passada setmana, las exposicions de casa Parés han tornat á péndrer lo carácter seriós de cada ivern y podrán visitarse fins á las 9 de la vetlla.

La que hi havía l' altre día quant hi vaix anar valía la pena; de manera, que la temporada comenssa bé.

Eran los obras vaporadas de'n Joan Brull, pintor-poeta, es á dir, pintor que fa poessía ab los pinzells aixís com altres la fan ab la ploma; pintor que sont fondo y vèu molt lluny, tant que lo que ell pinta, y aixís ho demostran ses obras de casa Parés—á voltas apor visió fantasmagórica sense per això perdre tot lo que déu tenir de realt y humá.

No falta qui créu que en Brull fa això desde que ha estat á París. Jo crech que no; jo crech que en Brull, pintor delicat ab ánima de poeta y fins sentimentalista, ho ès are com ho era avans. Son talent natural li fa exteriorisar sense esfors lo que véu y experimenta; pero ho fa sentintho tot ab lo ropatge de la realitat; res de falsetat ni mistificacions.

Que la visita 'l gran *cervell de Europa* li ha valgut refinaments; potser si, no hu negaré, mes si aixís fòs, que encara ho dupto, avans que ferli mal li ha fet un bé, mes no per això ès ara en Brull menys personalitat artistica propia, de lo que era avans. Avuy com ahí, melancolios, voguetots, boiras, bromas, aries anyoradissas caracterisan lo seu pinzell segur y destre.

***

De 'l pintor Sr. Montserrat, ès lo retrato de 'l P. Rvnt. Joseph de Calasanz Casanova, escolapio, que aquesta setmana pót veure's en lloch preferit. Diuhen, los qui coneixían á 'l retratat, que 'l parescut ès inmillorable; jo, concretantme en lo treball de 'l artista, no tinch cap reparo en afegir que ès una obra casi be de mestre, y dich casi be perque hauría desitjat alguna mes expontaneitat en los ropatjes. Per lo demés, lo retrato de 'l P. Casanova acredita una vegada mes lo pinzell expert de 'l Sr. Montserrat.—R.

Saló de descans

Dissapte de la present setmana comensará en lo teatro Principal una temporada ab funcions de sarsuela catalana, que ès de desitjar siga mòlt profitosa á la empresa y útil á la escena regional.

La llista de la companyía es la següent: Mtre. director, D. Francisco Pérez Cabrero.—Director, D. Joseph Bosch.—Tiples: Elvira Cordero, Carolina Felip, Agna Juliá, Joseph Mateu, Lluisa Oliva, Asunció Paricio, Mercé Pérez Cabrero, Dolores Simó, Lluisa Valdés.—Actors: Vicens Andrés, Joseph Bosch, Daniel Foix, Emili Huervas, Francisco Miró, Agustí Moré, Ricardo Pelegrí, Leopoldo Querol, Gaspar Vallina y Joseph Vergés.

L' obra d' inauguració ès *Lo suplici de Tántalo.*

—S' ha publicat la llista de la notable companyía lírica que treballará durant la temporada en lo gran teatro de 'l Liceo. Figuran en ella artistas notabilíssims y s' anuncia un variat repertori. Donats los elements ab que la empresa conta y reconeguda la inteligencia y la activitat de l' empressari D. Albert Bernis, cal esperar fundadament que 'ls *dilettanti* tindrán mòltas ocasions d' aplaudir en lo curs de la temporada que promet sèr brillantíssima.

—L' Associació de la Prensa de Barcelona está adquirint gran desarrollo y 's tocan ja 'ls resultats de tan recomanable societat. Exzitem á 'ls que 's dedican á 'l periodisme, á que s' enterin de 'ls Estatuts y de 'ls fins que la associació realisa, en la convicció de que aumentarán

Ayuntamiento de Madrid

la llista de socis si 's penetran de lo mòlt que fa avuy y lo mòlt mes que podrá fer demá contant ab major número d' inscrits.

—En lo teatro *Circo Español* hi segueix treballant la companyía dirijida pe 'l aventatjat galán D. Miquel Rojas. Hi ha mòlt bonas entradas.

També las obtè en lo teatro de 'l Nou Retiro la que dirijeixen los primers actors D. Miquel Pigrau y D. Joseph Fages, formantne part la primera dama D.ª Candelaria Tarés.

D' una y altra 'ns ocuparem en altre número.

—Segons un estat fet per un enginyer alemany, lo número de incendis ocorreguts en teatros durant un sigle desde l' any 1777 arriba á 503, haventhi hagut mes de 6,000 víctimas d' aquets siniestros.

—La societat Centre lírich dramátich de Sabadell dedicará demá passat una funció á honrar la memoria de 'l genial poeta catalá Frederich Soler (Pitarra), havent escullit dos produccions tan notables de dit autor, com sòn *Las euras de 'l mas* y *Los cantis de Vilafranca*. Además s' estrenará un himne, lletra de 'l Sr. Puig Casanyas y música de D. Joseph Quer, titulat: *¡Gloria á Pitarra!* executat per la Secció lírica de la societat ab acompanyament de la orquesta de 'ls fatxendas. També 's coronará 'l busto de 'l eximi autor.

Alabem la idea de 'l Centre, y sobre tot la realisació de tant lloable pensament.

—Los PP. de l' Ordre de San Francesch de la ciutat de Balaguer, han comprat la magnífica orga que construhí 'l reputat orgauer, D. Miquel Bertrán.

Nosaltres que hem tingut ocasió de tocarla y apreciar sas excepcionals condicions de sonoritat, forsa y precisiò, no podem menos que felicitar á 'ls PP. franciscanos de Balaguer y á 'l conegut constructor Sr. Bertrán.

—La companyía d' ópera que actúa á Girona en lo teatro Principal durant la temporada de firas, consta de 'l següent personal:

Mestres directors y concertadors, Goula Fité, Joan, y Mazzi, Güelfo; director artistich, Serra, Narcís; soprano dramática, Sra. Benimelli, Victoria; soprano lleugera, Srta. Casals, Anita; mezzo-soprano y contralt, Srta. Chivers, Catarina; primers tenors, Srs. Costa, Vicens y Escursell, Joseph; primers barítonos, Srs. Archilli, Ricardo, y Serazzi, Alfredo; primer baix absolut, Sr. Serra Narcís; primers baixos, Srs. Boldú, Joseph, y Oliveras, Eliseu; comprimari, Sr. Bubé, Nicolau; comprimaria, Sra. Goñi, Camila, partiquins, Srs. Pujol, Rafel, Pesardi, Lluis, y Dotti, N. 18 coristas de abdos sexes y 25 profesors de orquesta.

—Diuhen de Tarragona:

«Un verdader triomf va conseguir lo diumenge passat la distingida Secció dramática de 'l Ateneu, quin brillant comensament de temporada ès objecte de generals y merescudas alabansas.

No ès *Lo Compte d' Ampurias* obra de grans mérits literaris qu' ajudin á fer simpátich lo treball de 'ls artistas, ans á 'l contrari, á sos escassos mereixements, uneix serias dificultats, que sols se poden véncer reunint condicions d' actor consumat y coneixedor de tots los ressorts de l' art escénich. No obstant aixó, 'ls simpátichs aficionats de l' Ateneu 's feren aplaudir de veritat, arribant en algunas escenas á interpretar magistralment los personatjes.

A 'l final de l' obra 'ls Srs. García, Miret, Aleixandre, Ferraté, Iborra, Soliano, Brú, Betriu, Martorell, Sellés y Capdevila, la Sra. Busutil y las Srtas. Guitart (T. y E.) foren ovacionats pe 'l públich, qui obligá á surtir á 'l palco escénich á 'l director D. Vicens Miquel.

Lo Compte d' Ampurias fou presentat ab verdadera riquesa y luxo, no perdonantse 'l mes petit detall.

La sarsueleta *La salsa de Aniceta* que 's posá com á fí de festa, doná lloch á que lluhissin las sevas facultats la Sra. Busutil y la Srta. Guitart (T.) y 'ls Srs. García y Betriu. Aquest últim nos feu passar un bon rato ab sos xistosos y originals *couplets*.

A seguir d' aquesta manera preveyem y tenim per segur que las funcions de l' Ateneu se comptarán per plens.»

Imp. de Ramón Pujol - Tallers, 45.—Barcelona.

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

JUAN AYNÉ

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

En esta casa se halla de venta la obra de gran éxito

A PAÍSES DESCONOCIDOS

Precio de los principales números de música:

Terceto de los Polismans. . .	2	ptas.
Duo de los carteros.	2'50	»
Coro las Violetas.	2'50	»

Especialidad en pianos de alquiler.
Guitarras desde 5 pesetas.

ARCHIVO LÍRICO-DRAMATICO

Y COPISTERÍA DE

Francisco Pérez Pol

Calle de Roig, núm. 24.—BARCELONA

Toalla FRINÈ

Son ús hermoseja 'l rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, con trau 'l poro de la epidermis y evita las tacas, borró y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tresor per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada desapareixent ab son ús lo sarro y l' escorbut.

Se ven en totas las perfumerías

LA GRESHAM

Compañía inglesa de seguros de vida

fundada en Londres en 1848.

Oficina en Barcelona:

PLAZA DE CATALUÑA, 39

BANCO VITALICIO DE ESPAÑA

La Previsión y Banco Vitalicio de Cataluña

Compañías de seguros sobre la vida, reunidas

GARANTÍAS

CAPITAL SOCIAL. . .	Ptas.	15.000,000
RESERVAS.	»	9.800,634
Capitales asegurados desde la fundación de las compañías hasta 30 de Junio de 1898. .	»	211.278,772'82
Pagado por siniestros, pólizas vencidas y otros conceptos hasta igual fecha.	»	14.471,501'55

Esta **Sociedad** se dedica á constituir capitales para la formación de dotes, redención de quintas y demás combinaciones análogas, rentas vitalicias inmediatas ó diferdias y seguro de capitales pagaderos á la muerte del asegurado.

REPRESENTACIONES EN TODA ESPAÑA

Domicilio social: Ancha, 64. — Barcelona

Ayuntamiento de Madrid